

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

تکلیف احباءالله تعاون و تعاضد است زیرا عالم انسانی بلکه سائر کائنات نامتناهی به تعاون و تعاضد قائم و اگر تعاون و تعاضد متبادله در بین کائنات نماند وجود بکلی متلاشی گردد.

گلزار تعالیم بهائی ص ۱۱۷

عنوان: تعاون و تعاضد

قسمت روحانی

- ۱- مناجات شروع
- ۲- ذکر دسته جمعی
- ۳- نصوص مبارک حضرت بهاءالله
- ۴- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء
- ۵- نصوص مبارک حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

- ۶- قسمتهائی از توابع حضرت ولی امرالله
- ۷- دستخط بیت العدل اعظم الهی (شور و مشورت با توجه به قسمتی از دستخط منیع)
- ۸- حکایت

قسمت اجتماعی

- ۹- برنامه نوگلان بوستان الهی
- ۱۰- تنفس و پذیرائی
- ۱۱- مناجات خاتمه

هُوَ اللَّهُ

ای معشوق این شیدائیان و مقصود این سودائیان پریشانیم جمعیتِ خاطری عطا فرما مستمندانیم توانگر کن دردمندیم درمانی عنایت نما مجروح و موجوعیم مرهمی مرحمت فرما گمگشتگانیم هدایت کن تشنگانیم سیراب نما آشفته‌گانیم راحت و سکون ده ذلیلیم پرتو عزت بخش افتاده ایم دستگیر شو آزرده‌گانیم شادمانی بخش افسرده‌گانیم حرارت و شوقی عطا فرما به خدمت دوستان موقّق نما و به عبودیت یارانت مؤید کن اینست منتهی آرزوی دل و جان اینست منتهی آمال جنان و وجدان. ع ع

مجموعه مناجاتهای حضرت عبدالبهاء چاپ آلمان ص ۲۹۹

نصوص حضرت بهاءالله

كُونُوا كَالْأَصَابِعِ فِي الْيَدِ وَالْأَرْكَانِ لِلْبَدَنِ كَذَلِكَ يَعْظُمُ قَلَمُ الْوَحْيِ إِنْ أَنْتُمْ مِنَ الْمُوقِنِينَ. ۱.

و نیز:

باید در تمشیت امور یکدیگر به کمال سعی توجه نمائید. يَنْبَغِي لِكُلِّ نَفْسٍ أَنْ يَكُونَ عَضُدًا لِلْآخِرِ اِیْنِسْتِ حَكْمِ مَالِكِ اِمَمِّ كِهْ اَزْ قَلَمِ جَارِي شُدِه. ۲.

و همچنین:

کلمه الله در ورق سوم از فردوس اعلى يَا ابْنَ الْإِنْسَانِ لَوْ تَكُونُ نَاطِرًا إِلَى الْفَضْلِ ضِعْ مَا يَنْفَعُكَ وَ خُذْ مَا يَنْتَفِعُ بِهِ الْعِبَادُ وَ إِنْ تَكُنْ نَاطِرًا إِلَى الْعَدْلِ اخْتَرْ لِدُونِكَ مَا تَخْتَارُهُ لِنَفْسِكَ. ۳.

ای یاران الهی در هر عصر که عَلم الهی بلند شد، حزب روحانیان در سایه آن رأیت جمع شدند و به معاونت و معیشت یکدیگر پرداختند. تعاون و تعاضد از فرائض عینیّه هیئت بشریّه است؛ علی الخصوص حزب الله را که باید در تعاون و تعاضد یکدیگر بلکه در حق عموم بشر جانفشانی نمایند چه که این بهتر و دلکش تر و به مثابه روح در جسم بشر اثر نماید و حیاتی جدید بخشد. عالم وجود به مثابه هیكل انسان است؛ اعضاء و اجزاء حتی رگ و ریشه خفیف و ضعیف باید به تعاون یکدیگر پردازند تا صحّت و سلامت و راحت و حیات هیكل جامعه حاصل گردد. ملاحظه نمائید که در جمیع کائنات این روابط الهیه و نظام کلی و قانون الهی جاری و ساری؛.... پس تعاون و تعاضد بین جمیع کائنات مشهود و واضح است... مقصود این است که معاونت نوع بشر از اعظم احکام و اوامر جلیل اکبر است علی الخصوص به یاران الهی که در عالم جسمانی و روحانی هر دو اعضاء و اجزاء یکدیگرند.

و علیکم التحیه و الثناء

۵-نصوص حضرت عبدالبهاء

جمیع ملل عالم در فکر ترقی خویش و تدتی سائرینند؛ بلکه در فکر جلب منفعت خود و مضرت دیگرانند و این را تنازع بقا شمرند و گویند اساس فطری عالم انسانیست؛ ولی این بسیار خطاست بلکه خطائی از این اعظم نه. سبحان الله در بعضی از حیوانات تعاون و تعاضد بقا است. ملاحظه میشود که در مورد خطر بر یکدیگر سبقت میگیرند. روزی در کنار نهری صغیر بودم. ملخهای صغیر که هنوز پَر بر نیاورده، بجهت تحصیل رزق از این طرف نهر بطرف دیگر عبور می خواستند؛ لهذا آن ملخهای بی بال و پر هجوم نمودند و هر یک بر دیگری سبقت گرفتند و خود را در آب ریختند تا مانند پلی از این طرف نهر تا آن طرف نهر تشکیل نمودند و ملخهای دیگر از روی آنها عبور کردند و از آن سمت نهر به سمت دیگر گذشتند ولی آن ملخهایی که در روی آب پلی تشکیل نموده بودند، هلاک شدند. ملاحظه کنید که این تعاون بقاست نه تنازع بقا. مادام حیوانات را چنین احساسات شریفه، دیگر انسان که اشرف کائنات است چگونه باید باشد و چگونه سزاوار است... ۱ و نیز:

در عالم انسانی این امر عظیم را از جمیع جهات در منتهای اتقان مشهود بینی چه که در این رتبه تعاون و تعاضد و تبادل محصور در جسم و جسمانیات نبوده بلکه در جمیع مراتب و شئون ظاهری و معنوی از عقول و افکار و آراء و اطوار و آداب و آثار و ادراکات و احساسات و سائر احوال انسانی این روابط متینه را در منتهای محکمی ادراک نمائی و آنچه این روابط متانت و ازدیاد بیشتر یابد، جمعیت بشریه در ترقی و سعادت قدم پیشتر نهد؛ بلکه فلاح و نجاح به جهت هیئت جامعه انسانیّت بدون این شئون عظیمه محال است. حال ملاحظه فرمائید که این امر خطیر مادامی که بین نفوسی که مظاهر حقائق کوبیه هستند باین درجه مهم است آیا فیما بین جواهر وجودی که در ظلّ سدره ربّانیّه و مظاهر فیوضات رحمانیّه هستند چگونه باید تعاون و تعاضد به منتهای همّت به روح و ریحان در جمیع مراتب وجود و شهود و حقایق و معانی و معاش و معاد ظاهر گردد. شبههئی نیست که حتی جان را در راه یکدیگر فدا کنند... ۲

قسمتهائی از توابع حضرت ولی امرالله

باید دقیقه ای در تفقد و ملاحظت و مساعدت و رسیدگی به احوال منکوبین و مظلومین و عُجْزَاء و محتاجین از یار و اغیار اهماال نمایند و غفلت نکنند. ۱

و نیز:

مادام که یاران واقعاً پی نبرند که عائله واحده هستند و با پیوندی که دوامی به مراتب بیشتر از پیوندهای صرفاً عنصری می توانند داشته باشند، با یکدیگر مرتبط و پیوسته نگردند، قادر نخواهند بود جوّ جامعه ای مشحون از محبت و حرارت را ایجاد کنند که تنها وسیله ای است که می تواند قلوب افراد انسانی را که از فقدان محبت و عواطف حقیقی سرد و منجمد گشته، مجذوب سازد. ۲

۱- پیام آسمانی ج ۲ ص ۹۲   ۲- خلق تفکری جدید ص ۹۴

۷- دستخط بیت العدل اعظم الهی

شایسته است که همدیگر را یاد آور شوید که در این ایام انتقالی، روش پسندیده اهل بهاء در مهد امرالله برای حل و فصل امور جامعه خویش آن است که با اطمینان کامل به تأییدات الهی، در نهایت اتحاد و جدیت قدم به قدم پیش روند و با صبر و شکیبایی هر روز بینشی روشن تر نسبت به جزئیات مسائل مختلف کسب نموده در جهت اهداف خود گام های استوار بردارند. بدین ترتیب حتی در این دوران نیز خواهید توانست به کوشش های ارزنده خویش در جهت ترقیات روحانی فردی و استحکام جامعه و نیز خدمت به وطن و هم وطنان گرامی ادامه دهید.

در پیام ۱۹ می ۲۰۰۹ بعضی از وظایف جمعی آن جامعه ممتحن را ذکر نموده به اهمیت رعایت حال احبای نیازمند اشاره نمودیم. شیوع فقر و بیکاری البته یکی از مشکلات امروز ملت ایران است؛ ولی با فشارهای اقتصادی که در چند سال گذشته برخلاف موازین عدل و انصاف از طرف بعضی از مقامات مسئول به شهروندان بهائی آن سرزمین وارد آمده، توجه مخصوص به وضع کسانی که علی رغم تلاش شرافتمندانه خویش به حمایت مالی احتیاج دارند ضروری است. بنابراین مراقب باشید که افراد و خانواده ها برای امرار معاش و رفع احتیاجات مبرم زندگی مشکلی نداشته باشند. این وظیفه مقدس را با کمال حزم و مهربانی و توجه کامل به اصول روحانی و اخلاقی و رعایت کامل حرمت و شأن احبای نیازمند انجام دهید.

پیام بیت العدل اعظم مورخ ۱۱ جون ۲۰۰۹

با توجه به بیانات بیت العدل اعظم الهی که می فرمایند:

"توجه مخصوص به وضع کسانی که علی رغم تلاش شرافتمندانه خویش به حمایت مالی احتیاج دارند ضروری است. بنابراین مراقب باشید که افراد و خانواده ها برای امرار معاش و رفع احتیاجات مبرم زندگی مشکلی نداشته باشند. این وظیفه مقدس را با کمال حزم و مهربانی و توجه کامل به اصول روحانی و اخلاقی و رعایت کامل حرمت و شأن احبای نیازمند انجام دهید."

۱- چه راه هایی را میتوان برای موفقیت در این خدمت روحانی در پیش گرفت؟

۲- چگونه باید هر اقدامی در این خصوص " با کمال حزم و مهربانی و توجه کامل به اصول روحانی و اخلاقی و رعایت کامل حرمت و شأن احبای نیازمند"، صورت پذیرد؟

حکایت: (از خاطرات جناب طراز الله خان سمندری)

ایشان در خاطرات خود از بیانات حضرت عبدالبهاء چنین نقل می نمایند: "فرمودند: از اینجا به عشق آباد می روی...پرسیدند چه کسی را به جهت معاونت می بری؟ عرض کردم آقا میرزا منیر را.فرمودند بلی می روی او را بر می داری و به خراسان و بعد در همه جا گردش می کنید.باید از جمیع احباء عهد بگیری که با هم عهد و میثاق ببندند و بیعت کنند که با هم دوست باشند، مهربان باشند، همشان یکی باشد و بد یکدیگر را ابدانگویند.اگر یکی خطا کرد مثل این باشد که کل خطا کرده اند، اگر یکی خدمتی از او ظاهر آن خدمت را از آن کل محسوب دارد.اگر به یک نفس صدمه وارد شد مثل این باشد که به کل صدمه وارد شده است.در احزان و سرور شریک و سهیم شوند، در امرالله مستقیم باشند و خود را فدای یکدیگر کنند.بعد فرمودند در امریکا چهارصد نفر نفوس متحد شده اند و کاغذ مهر کرده اند که فدائی یکدیگر بوده و در امور ظاهر، باطن، صورت و معنی با یکدیگر متحد و متفق باشند.شما نیز در هر کجا که می روید باید نفوس در آنجا عهد و پیمان کنند که متحد و هم رأی و هم عقیده شوند و فدائی یکدیگر گردند.

طراز الهی ج ۱ ص ۲۵۸